

Nr. C/252/09
van het arrest

Nr. 2009/690
van het repertorium

Nr. 690 P 2007
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
gekend onder ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

beklaagde

2.
gekend onder ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
, advocaat bij de balie van

Beklaagd van:Te _____

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. de eerste en de tweede,

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgmeester en schepenen,

de eerste, als exploitant, die tot de feiten opdracht heeft gegeven,
de tweede, als eigenaar, die hiernavermelde feiten heeft toegestaan of aanvaard,

op het onroerend goed gelegen te _____
gekadastreerd als _____
met een globale oppervlakte van 95 a en 87 ca

eigendom van _____ met maatschappelijke zetel
te _____
bij akte verleden op 5/11/1985

de hierna vermelde werken, handelingen en wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

van 27/01/2003 en minstens tot 14/03/2006,

te hebben in stand gehouden,

namelijk in landschappelijk waardevol agrarisch gebied,

- de wijziging van het reliëf door een verharde ondergrond die omheind is en gebruikt wordt als parkeerplaats voor voertuigen, opleggers van vrachtwagens.

- het gebruik voor de opslag van allerhande materieel: opleggers van vrachtwagens, verschillende metalen onderdelen van grote kranen, betonblokken van kranen, diverse containers, metalen onderdelen, gestapelde metalen omheiningen.

met de verzwarende omstandigheid dat tweede verdachte instrumenterend ambtenaar, vastgoedmakelaar of een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon is die bij die verrichtingen als tussenpersoon is opgetreden, bij de uitoefening van zijn beroep;

B. de eerste,

Van 27/01/2003 en minstens tot 14/03/2006,

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4 §2, 39 en 40 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 2 §1 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) van 6 februari 1991, zonder vooraf melding te hebben gedaan een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd,

namelijk rubriek 15.1,1°: al dan niet overdekte ruimte waarin gestald worden:

1°. 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens andere dan personenwagens.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te d.d. 5 januari 2007

het onroerend goed toebehorend aan krachtens een akte van 21.10.1985 ontvangen op 5.11.1985 door notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
 - op 3 mei 2007 door beklaagden tegen alle beschikkingen
 - op 4 mei 2007 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 3 rechters op **24 april 2007** door de correctionele rechtbank van **Antwerpen**, kamer 4C, dewelke als volgt heeft beslist:

VEROORDEELT

voor de vermengde feiten A en B:
 tot een geldboete van VIJFDUIZEND EUR

voor het feit A: tot een geldboete van VIJFDUIZEND EUR

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat door het verwijderen van de verhardingen, de volledige afsluiting (met inkompoort), de opgeslagen materialen en de geparkeerde voertuigen. Dit houdt in dat de bodem in de oorspronkelijke staat wordt hersteld en tevens dienen alle afbraakmaterialen afgevoerd te worden.

Aan de veroordeelden wordt een dwangsom opgelegd van 500 EUR per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen een maand na de betekening van het vonnis.

Verplicht veroordeelden, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, elk tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 45 decimes en gebracht op 137,50 EUR per bijdrage.

Verplicht veroordeelden elk tot betaling van 1/2 van de kosten van het geding belopende 139,74 EUR en elk tot een vergoeding van 25 EUR.

Zegt dat de geldboeten van 5.000 EUR, vermeerderd worden met 45 decimes, zodat elke geldboete 27.500 EUR bedraagt.

* * *

I. Procedure.

De voorzitter deed verslag.

Het Openbaar Ministerie werd gehoord in zijn vordering.

De beide beklaagden werden gehoord in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr.
advocaat bij de balie van

De door deze partijen neergelegde conclusie en stukken werden in het beraad betrokken.

De hogere beroepen van de beide beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

II. Motivering ten gronde.

Het past om de feiten van de tenlastelegging sub A te actualiseren door toe te voegen: "(...) en gewijzigd door de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003", de feiten hierdoor ongemoeid blijvend en partijen hebben zich daarop kunnen verdedigen ter terechtzitting van 17 december 2008.

De schuld van de beide beklaagden aan de hen respectievelijk ten laste gelegde feiten en zoals geactualiseerd is bewezen gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en hier overneemt en als volgt aanvult; de mogelijke planning vanuit de gemeente naar de toekomst toe is niet vaststaand en ontnemt alleszins niet het wederrechtelijk karakter van de handelwijze van de beklaagden ten tijde van de feiten; de feiten van de wederrechtelijke instandhouding deden zich voor in ruimtelijk kwetsbaar gebied en zijn dan ook strafbaar.

De eerste rechter nam terecht aan dat de verschillende misdrijven sub A. en B. zoals aangenomen en bewezen bevonden in hoofde van de eerste beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken.

Gelet op de aard, de omvang en de bijzondere ernst van de feiten en mede om reden dat niet aangetoond

wordt dat hun declassering zou bevorderd worden door het uitspreken van een straf, gaat het Hof niet in op het verzoek van de beide beklaagden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te bevelen, temeer nu zulks niet van aard zou zijn om aan de beklaagden het zwaarwichtige karakter van de feiten en het gevaar ervan voor maatschappij en milieu duidelijk te maken.

Te dezen kan het wel volstaan om aan de eerste beklaagde uit hoofde van voormelde vermengde en bewezen feiten een geldboete van vijfhonderd euro, met 45 opdecimen te verhogen en alzo gebracht op tweeduizend zeventienhonderd vijftig euro op te leggen en om aan tweede beklaagde uit hoofde van voormeld bewezen feit sub A. een geldboete van tweeduizend euro, met 45 opdecimen te verhogen en alzo gebracht op elfduizend euro, op te leggen.

Bij de bepaling van deze relatief minimale straftoemeting hield het Hof rekening met het gegeven dat het laatste feit reeds geruime tijd geleden gepleegd werd en dat het dossier elementen bevat van aard om aan te nemen dat de beide beklaagden ondertussen een andere ingesteldheid hebben aangenomen ten opzichte van hun maatschappelijke plichten en beperkingen; tevens werd wat tweede beklaagde betreft, rekening gehouden met de bewezen verzwarende omstandigheid.

Nu de toestand ter plaatse werd hersteld en mede met het oog op het bevorderen van haar reclassering, is het aangewezen om met betrekking tot het feit sub A. aan tweede beklaagde uitstel van de tenuitvoerlegging van de geldboete voor het gedeelte dat 200 euro te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 1.100 euro te boven gaat te verlenen.

Hopelijk zal dit gedeeltelijk uitstel deze beklaagde er toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar zij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; de duur van het uitstel dient bepaald op drie jaar teneinde een nuttige preventieve werking te verkrijgen.

De herstellvordering is zonder voorwerp geworden omdat het herstel inmiddels werd doorgevoerd zoals blijkt uit de brief van de stedenbouwkundig inspecteur van 10 november 2008.

OM DEZE REDENEN:**HET HOF,**

Recht doende op tegenspraak,

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 41bis, 65, 66 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2, 3, 4, 39, 40 van het decreet van 28 juni 1985
- 2, 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- rubriek 15.1.1° van bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964

Ontvangt de hogere beroepen;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging sub A zoals voormeld (pagina 5);

Verklaart eerste beklaagde schuldig aan de haar ten laste gemengde feiten sub A. en B. en stelt vast dat deze verschillende misdrijven in hoofde van deze beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Verklaart tweede beklaagde schuldig aan het haar ten laste gelegde feite sub A.;

Veroordeelt eerste beklaagde voor de aangenomen en bewezen bevonden misdrijven sub A. en B. vermengd tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO, te verhogen met 45 opdecimen en also gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO;

Veroordeelt tweede beklaagde voor het feit sub A. tot een geldboete van TWEEDUIZEND EURO te verhogen met 45 opdecimen en also gebracht op ELFDUIZEND EURO;

Verleent aan de tweede beklaagde uitstel van de tenuitvoerlegging van de opgelegde geldboete voor het gedeelte dat TWEEHONDERD EURO te verhogen met 45 opdecimen en also gebracht op DUIZEND HONDERD EURO te boven gaat en dit voor een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Verplicht iedere beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en also gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan iedere veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp geworden is;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beide beklaagden ieder tot de helft van de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze kosten ondeelbaar verbonden

aan de feiten waaraan zij respectievelijk schuldig bevonden werden, de kosten voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 246,32 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Voorzitter,

Raadsheer

Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

ELF FEBRUARI TWEEDUIZEND EN NEGEN

uitgesproken door Voorzitter

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier